

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9586156
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα 05/05/2014

Αριθμός απόφασης: 1010

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΔ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΔ 1069/4-3-2014 Εγκύλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την από 05/03/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του ,ΑΦΜ, κατοίκου Αττικής , οδός κατά της υπ' αριθ./22-01-2014 απορριπτικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αμαρουσίου σχετικά με την με αρ. πρωτ./21-01-2014 αίτησή του περί νέας εκκαθάρισης της φορολογικής του δήλωσης οικονομικού έτους 2011, βάσει της ανακλητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλλε, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
4. Την υπ' αριθ./22-01-2014 απορριπτική απάντηση του Προϊσταμένου της ΔΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ.
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από 15-04-2014 εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 05/03/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το ποσό των 3.251,70 ευρώ που αφορά στην πάγια μηνιαία αποζημίωση για τη δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και στη συμμετοχή σε συνέδρια, το ποσό των 3.875,90 ευρώ που αφορά στο Ειδικό Ερευνητικό Επίδομα και το ποσό των 5.738,29 ευρώ που αφορά στο επίδομα διδακτικής προετοιμασίας που έλαβε ως καθηγητής της για το διάστημα από 01/01/2010 έως 31/12/2010 δεν έχει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος αλλά αποζημιώσεως για την κάλυψη πραγματικών δαπανών, στις οποίες υποβάλλεται κατά την άσκηση των καθηκόντων του για την προαγωγή της επιστήμης και της έρευνας στο χώρο των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Κατά συνέπεια τα ως άνω ποσά δεν έπρεπε να υπαχθούν σε φορολογία εισοδήματος.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 61 Ν.2238/94 «η δήλωση φορολογίας εισοδήματος αποτελεί δεσμευτικό τίτλο για τον φορολογούμενο. Μπορεί όμως για λόγους συγγνωστής πλάνης, να την ανακαλέσει, εν όλο η εν μέρει, φέροντας και το βάρος της απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που τη συνιστούν».

Ως προς την πάγια αποζημίωση που χορηγείται στα μέλη Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. για τη δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και προς αντιμετώπιση δαπανών συμμετοχής σε συνέδρια (άρθρου 15 παρ. 2 περ. δ' του Ν. 2530/1997 ή κατά περίπτωση του άρθρου 37 παρ. 2 περ. γ' του Ν.3205/2003) ποσού 3.251,70 ευρώ:

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2δ' του Ν. 2530/1997 και στη συνέχεια με τις διατάξεις του άρθρου 37 παρ. 2γ' του Ν. 3205/2003 θεσμοθετήθηκε η πάγια αποζημίωση που χορηγείται στα μέλη Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. για τη δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και προς αντιμετώπιση δαπανών συμμετοχής σε συνέδρια, ανεξάρτητα από την ύπαρξη συγκεκριμένης μηνιαίας συμμετοχής σε συνέδρια και χωρίς την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για τη διενέργεια των εν λόγω δαπανών.

Επειδή στη συνέχεια με το άρθρο 12 παρ. 13 του Ν. 3052/2002 η πάγια μηνιαία αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για συμμετοχή σε συνέδρια που καταβάλλεται σε λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. υπήχθη σε φορολογία εισοδήματος από 08-07-2002.

Επειδή με **την απόφαση 29/2014 της Ολομέλειας του ΣτΕ η** ως άνω διάταξη κρίθηκε αντισυνταγματική, καθώς, η πάγια μηνιαία αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για συμμετοχή σε συνέδρια που χορηγείται στα μέλη του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων για την κάλυψη των δαπανών, στις οποίες αυτά υποβάλλονται για τη δημιουργία και διαρκή ενημέρωση βιβλιοθήκης, καθώς και για τη συμμετοχή σε επιστημονικά συνέδρια, οι οποίες, κατά τα κοινώς γνωστά, είναι απαραίτητες για τη διαρκή επιστημονική τους ενημέρωση, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η προαγωγή της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας στο χώρο των Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, **έχει αποζημιωτικό χαρακτήρα** για τη κάλυψη των εν λόγω δαπανών, το δε ύψος της δεν υπερβαίνει το κατά κοινή πείρα εύλογο μέτρο, και, ως εκ τούτου, δεν αποτελεί φορολογητέο εισόδημα κατά την έννοια του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος και του άρθρου 4 παρ.1 του Κώδικα

Φορολογίας Εισοδήματος, ούτε συγκεκαλυμμένο φορολογικό προνόμιο υπέρ των μελών του διδακτικού προσωπικού των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Κατά συνέπεια, η πάγια μηνιαία αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για συμμετοχή σε συνέδρια που καταβάλλεται σε μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. (**άρθρο 13 παρ.2δ' του ν. 2530/1997**) κακώς υπήχθη σε φορολογία εισοδήματος.

Επειδή εν προκειμένω, ο προσφεύγων είναι καθηγητής στην ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Α.Σ.ΠΑΙ.ΤΕ) και επομένως μέλος ερευνητικού προσωπικού των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, που τους χορηγείται η πάγια αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για συμμετοχή σε συνέδρια, σύμφωνα με το **άρθρο 15 παρ.2δ'** του ν. 2530/1997 και **όχι** μέλος διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που τους χορηγείται η εν λόγω πάγια αποζημίωση, σύμφωνα με το **άρθρο 13 παρ.2δ'** του ν. 2530/1997, για τα οποία άρθρο αποφάνθηκε η Ολομέλεια του ΣτΕ με την ανωτέρω απόφασή της .
Επομένως, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η **πάγια μηνιαία αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για συμμετοχή σε συνέδρια** δεν αποτελεί φορολογητέο εισόδημα, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς το επίδομα διδακτικής προετοιμασίας και εξωδιδακτικής πανεπιστημιακής απασχόλησης (άρθρου 37§2β' Ν.3205/2003) ποσού 5.738,29 € και το ειδικό ερευνητικό επίδομα (άρθρου 37§2δ' Ν.3205/2003) ποσού 3.875,90 €.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. γ' και ε' του Ν. 2530/1997 και στη συνέχεια με τις διατάξεις του άρθρου 37 παρ.2 περ. β' και δ' του Ν.3205/2003, θεσμοθετήθηκε το επίδομα διδακτικής προετοιμασίας και το ερευνητικό επίδομα τεχνολογικής έρευνας που χορηγείται στα μέλη Ε.Π. των Τ.Ε.Ι.

Επειδή τα προβλεπόμενα από το άρθρο 37 παρ.2 περ. β' και δ' του ν.3205/2003 επιδόματα εμπίπτουν στην έννοια του φορολογητέου εισοδήματος του άρθρ. 45 του ν.2238/1994 και δεν εξαιρούνται της φορολογίας, καθόσον ο νομοθέτης ορίζει ρητά και συγκεκριμένα (περιοριστικά) στο άρθρο 45 παρ. 4 του ιδίου νόμου κάθε περίπτωση καταβαλλόμενου χρηματικού ποσού που δεν θεωρεί εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο. Μεταξύ των περιπτώσεων αυτών δεν υπάγονται τα προαναφερόμενα επιδόματα, τα οποία είναι αυτονόητο ότι αποτελούν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, καθόσον η προαναφερόμενη διάταξη του άρθ.45 του ν.2238/94 ως ισχύει, ως φορολογική τοιαύτη, είναι στενώς ερμηνευτέα.

Επομένως, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι τα εν λόγω επιδόματα δεν αποτελούν φορολογητέο εισόδημα, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

A π o φ α σ i ζ o u μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτοκόλλου/05-03-2014 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος του με Α.Φ.Μ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΑΝΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).